

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

1. Drosme. Iedrosme. Vīrišķības un atjautība.

356.

Vajag novērtēt atjautības uguni. Ja mēs palūkosimies kādā gadījumā mēdz aizdegties uguns, tad redzēsīm, ka daudzas labākās liesmas parāda vīrišķība un atjautība.

357.

Pat vismaigākai, vislīdzjūtīgākai sirdij nedrīkst trūkt vīrišķības. Sirds ir akmens, uz kura tiek celti cietokšņi. Vai cietoksnis spēj pastāvēt bez vīrišķības un svētsvinības? Vistrūcīgākos apstākļos vīrišķība piešķir vērienu redzes apvārsnim un svētsvinību vada Augšup. Nav jāpagurst vīrišķības un svētsvinības meklējumos. Iespējams, ka vīrišķība ir vai nu apbērtā sabrukuma drupām, vai arī vispār nepilnīgi attīstīta. Šī kādība iederas attīstāmo kategorijā. Ikkatrai vīrišķībai jau ir bijusi pārbaude pagātnē, tālab vīrišķības uzliesmojums rodas bez grūtībām, ja tās asmens jau rūdījies kaujā. Cilvēki bieži lieto brīnišķīgus izteicienus, neapjēgdami to avotu. Viņi pareizi saka – “iedegās sirds” vai “uzliesmoja gars”, tas nozīmē, ka tie kādreiz ir turējuši prātā sirds uguni, bet tagad viņi kaunās šīs uguns. Viņi vispirms, savu brīnišķo izteicienu gatavi izskaidrot vai nu ar māņticību vai arī ar aukles – pasekotājas fantāziju. Bet labākos mirkļos iedomāsim uguni, vīrišķību un svētsvinību. Tīrā svētsvinībā ietvertai Mīlestībai, allaž ir nepieciešama aizsardzība pret tumšajiem zaimotājiem. Vīrišķība ir vairogs, un uguns savas šaltis sakopo liesmainā šķēpā. Tā nav nejaušība, ka Es apstiprinu vīrišķību, tā spēcīnās redzes loku.

358.

Sirds savā būtībā ir no augšienes funkcionējošs un devējs orgāns: tāpēc iedabā ir visādu dāvanu došana. Ikvienu pozitīva Mācība ieteic dāvanu došanu. Tāds apstiprinājums ir tiešām praktisks, jo sirds nespēj dzīvot bez atdošanas. Atdošana protams jāizprot visā taisnīgumā. Dāvanu došanu nedrīkst attiecināt tikai uz naudu vien vai nevajadzīgām lietām, patiesā atdošana ir vienīgi garā. Lai ikvienu sirds izlej gara veltījumu straumes. Ne velti sacīts, ka ikviens sirds pukstiens ir smaids, asara un zelts. Visa dzīve plūst caur sirdi. Vajag prast dot sirdij pastāvīgu darbu. Nekas cits tā nespēj izsmalcināt sirdi, kā bezrobežīga garīga atdošana! Parasti garīgo dāvinājumu nenovērtē tāpat kā nenovērtē visu neredzamo. Bet visu bagātību avots, kā garīgo tā materiālo, ir sirds.

359.

No visām pasaules malām pienāk prasības un lūgumi pēc lielākas zināšanas, lūgumi pieskaitīt tos Gaismas kareivjiem. Tāpēc mēs liksim nesam savu gaismekli.

Jūs rakstāt par piesardzību, bet kam gan ja ne man to zināt! Bet es zinu arī par drosmi, par radošo iedrīksti, un, pirmkārt, par vareno līdzsvaru. Tāpēc piesardzībai nevajag izvērsties vajātā bailēs, un iedrīkstei – neprātīgā drosmē. Bet tomēr pēc savas dabas es dodu priekšroku pēdējai un ticu gudrajai parunai – “vienīgi drošo sargā Dievs” un vēl otrai mazliet prozaiskai – “ja vilku baidies – mežā neej”. Tāpēc sacīsim, ka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

piesardzību vajag saskaņot ar iedrīkstī un jārikojas gudri. Bet Gaismas dzirkstis, kas iedezina jaunus apziņu ugunsurus, vajag izkaisīt, jo citādi, kur gan rasties vadošai sākotnei? Bez šīm dzirkstīm viss nogrims tumsā un pīšļos.

360.

Starp sirdsugunīm visspilgtākā ir pašuzpurēšanās liesma. Tieši šis bruņojums novērš ienaidnieka bultas un rada izdaudzīnāto neievainojamību. Vīrišķības uguns ir tikai pašuzpurēšanās liesmas daļa. Protams, pašuzpurēšanās nenozīmē visādā ziņā upurēt sevi, bet atbilst gatavībai uzvarēt Augstākās Pasaules vārdā. Tāpat pie vismazākās novēršanās no Hierarhijas, var novērot arī uguns mazināšanos. Kā viesulis izdzēs gaismekļus, tāpat arī novirzīšanās uz bezdibeni iznīcina sirds ugunis. Vai nav dīvaini redzēt pie viena galda atkritušos un ejošos uz uzvaru? Tie ir kā kopīgi nobeidz zemes maltīti, bet viņu gars jau ir pretējās sfērās. Šķīstīta sirds izjūt šos pretstatījumus. Bieži tai grūti spriest pēc izskata, bet būtība tai skaidra.

361.

Vienīgi vientulībā, kad nejūt vajadzību pēc lietām, kad neapraud sevi un kad necieš, tad liksmo iedrosmīgais. Tā sāksim tulkot Mūsu mūžseno drosmīgo centienu grāmatu. Kad bērns rotaļājas ar kaķēnu, māte jūtas aizkustināta par bērna drošsirdību, nevēlēdamās redzēt, ka kaķēns vēl ir akls. Kad jauneklis rotaļājas ar sava vecuma biedra dvēseli, tad skatītāji pārsteigti par viņa iedrosmi, nepamanīdami, ka nabaga dvēsele saistīta. Kad vīrs demolē tiesnešu sapulci, tad liecinieki ir sajūsmā par viņa vīrišķību, nemanīdami, ka draudu drosmē pirka par skanošu zeltu. Kad sirmgalvis mierina sevi smiedamies par nāvi, draugi jūtas aizkustināti, neievērodami, ka izsmiekla grimasi izraisījušas izbailes. Iedrosme parasti paliek cilvēku nepamanīta, jo tā pēc savas dabas ir neparasta. Neparastība liek sirdij nodrebēt.

Kur esi tu, pārspējušais? Kur esi tu, kas pārvērties drudzā konvulsijas lēcienā uz gaismu? Sadzirdi, Ieklausies, iedrosmīgais! Nakts tumsā pieiešu svētīt tavus apavus, un gaismas dzirkstīm apbēršu tavu pagalvi, jo iedrosmīgais miegs līdzinās kokles apīmšanai. Kad visas septiņas stīgas pilnas noslēpuma, jo iedrosmīgā miegs ir kā klusums pirms viesuļa, kad pat smalkākie stiebriņi nepakustās.

Vai gan lauva ar rēcienu satricina pasaules? Nē, pamodusies iedrosme un uzplaucis gara lotoss. Brāļi, pulcēsimies prieka teltī, zieds ir atvēries, varenais rats izkustējies. Mūsu prieks nokāps zemzemes pasaulēs un pacelsies pie Brāļiem pārzemē.

Iedrosmei dziedam to labāko dziesmu!

362.

Putnu svilpieni pārtrauca atpūtas brīdi. Kāpēc agrajā stundā putni tādā spriegumā? Izdzirduši iedrosmes cildinājumu viņi bija uzdrīkstējušies. Neviens tiem nav teicis, ka viņu ikdienišķā svilpšana nepavairo viņu iedrosmi. Apdullinādama ar ikdienību, tumsa brēc. Tumsa nepanes gaismas iedrosmi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

Kad Valdnieka svāri sasprindzēti, modīsimies agri, lai apsvērtu, kā esam pavadījuši pagājušo dienu. Atlasīsim visiedrosmīgākos, lai šie graudi darītu svaru kausu smagāku. Vēl pievienosim vecās pasaules sarūgtinājumu, jo tā smagums mums der lietai. Pieliksim neprašu izsmieklus, katrs no tiem patiesības kausu darīs smagāku. Ja atradīsim draudus un uzbrukumus, neaizmirsīsim arī tos pielikt piepildītajam kausam. Kas tad liek svāriem svārstīties? Ar ko tad ir pildīts apvainojuma kauss? Kādas nožēlojamas pelēkas skrandas ir piepildījušas nosodījuma kausu? Kā sakaltušas pērnā gada trūdu lapas krājas kaudzē ikdienības lāsti – pagājušās dienas mēsli. Iedrosmes, triumfējiet, jo visspārnotākā ir uzveikusi nopelumu.

Valdoni, ļauj iznīcināt ar uguni melīgās parastības skrandas. Nemaldīšos, saprazdams, ka spārnotā iedrosme ir Tevis svētīta. Svētajā Kalvē nokalšu Alaijas spārnus. Nepazīstu ne žēlošanos, ne cietsirdību, nedz arī ko citu. Kas spiestu slīgt lejup maniem jaunajiem spārnem, mana dziesma būs jauna!

363.

Kempenes Toma grāmata “Kristus atdarināšana” sen augsti novērtēta austrumos, ne tik vien satura ziņā, bet arī nosaukuma nozīmes dēļ. Kad viduslaikos Kristu pielūdza kā elku, Toma balss izskanēja kā protests. No katoļu klostera atskanēja aicinājums apgaismot dižā Skolotāja Vaigu. Pašā vārdā Atdarināšana ietverts iedarbīgums. Formula Kristus Atdarināšana ir iedrosmes varoņdarbs, kas piemīt apzinīgam garam, kurš uzņemas visu jaunradīšanas atbildību. Proti, apzinīgs māceklis uzdrīkstas pieiet Skolotājam, to atdarinot. Tāds piemērs ienesa gaismu smacīgajā tumsā un aiz noslēgtiem mūriem radīja tiekšanos pēc iedarbīgas iedrosmes.

Pēc viduslaiku sakumpušās apziņas būtu bijis vietā sacīt: - Kristus pielūgšana”, bet gars, kas traucas uz augšu, uzdrīkstējās aicināt uz atdarināšanu. Katram svētīgas iedrosmes solim jāuzglabājas, kā cilvēces gaitas ceļa zīmei.

Mēs nepievēršam vērību dažiem satura klosterismiem. Tomam nevajadzēja kāpt sārtā, viņa uzdevums bija dot nevis aizliegumu, bet aicinošu formulu. Ir divi patiesības veidi – viens prasa piekurt sārta liesmas, otram vajadzīga nosodāma izplatīšanās. Grūti noteikt, kurš veids autoram sāpīgāks. Dažreiz vieglāk ir anestezēt sārta sekas nekā redzēt izplatītā jēdziena izkēmošanu. Šā vai tā, bet lai svētītas ir iedrosmes, kas caururbj tumsu.

364.

Nepieciešama liela vīrišķība, lai ārdīšanas apstākļos uzkrātu sirdspēkus. Ja nepazītu šo pārveidību nepieciešamību attiecībā uz visām pasaulēm, tad varētu uzskatīt sirds sasniegumus par liekiem. Bet par laimi tie ir vajadzīgi visai esībai. Tālab pat ārdīšanas putekļos vajag celt sirds cietokšņus.

365.

Cilvēki bieži vien labprāt pafantazē par organisma pamatfunkciju pārmaiņu. Augļa iedīgšanas princips, vai matērijas iziršana, ķermeņa nesveramība, vai patvarīga

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

materializācija, tāpat kā arī citi fiziski jaunievedumi tiek apspiesti pat klerikālos iztirzājumos. Varētu likties, ka iespējamību apvārsnim jāsāk augt jau no pašas mazotnes un, nonākot eksaktu pētījumu laboratorijā, jānostiprinās, bet tieši tur rases nepilnība liek šķēršļus. Drošais meklētājs, nodevies eksaktai zinātnei, pārvēršas par mietpilsoni un sāk atdarināt vectēvu parašas. Mēs esam redzējuši, ka sarkanā sacelšanās liesma ir pārvērtusies pavarda tvanā, Mēs esam skaitījuši gaismas karogus, kas pāršūti aizspriedumu pakāpēs. Mēs esam pārliecinājušies, ka tīras celtnes pārbūvēja tirgus vajadzībām. Biklā gara tumsība auda slazdu tīklus un visvairāk baidījās atirties no kaulu dēdēšanas sūnainā krasta. Evolūcijas mācība rāda, ka pirms rases nomaiņas pieaug cilvēku bailīgums. Bet laiks pienāk un tiem, kuri nav iemācījušies peldēt, būs jāsarijas sāļais ūdens.

Palūkosimies drosmīgo lēcienos.

366.

Jautās – kas jums devis tiesības uzdrīkstēties? Sakiet, uzdrīkstamies uz evolūcijas tiesību pamata. Evolūcijas tiesības liesmaini iezīmētas mūsu sirdīs. Augšupejas nenovēršamības patiesību neviens neatņems. Kā pūļa priekšā, tā arī vienatnē mēs vienlīdz apzināmies mūsu neatņemamās tiesības. Varam apliecināt, ka tikai aklais neredz evolūcijas virzienu. Bet kad zināšanu durvis skaidri apzīmētas, tad nav grūti tiekties ārā no tumsas. Iedrosme, vai gan tās drīkst ieskatīt par nedzirdētu varoņdarbu? Vai tad iedrosme nebūs ik katras dienas dievišķā barība un ikkatra nodoma tērps? Vai cietuma mūri netaps caurredzami? Un vai gan iedrosmīgajam neatvērsies slepeno rakstu zīmogs? Ieteikdami iedrosmi, Mēs piedāvājam vieglāko ceļu. Sirds pazīst šī ceļa patiesību. Citu ceļu pašreiz nevar parādīt. Uzdrīkstieties.

367.

Ko var nosaukt par visdrosmīgāko? Laikam gan sīciņo taurenīti, kas pakļauts tiem pašiem atmosfēras apstākļiem kā lauva. Novērojiet Mācības izpaušanos pie mazajiem, jo viņi bieži vien apskaidrības viesuļvētru iztur labāk nekā izteikti lielle.

368.

Kaut arī mēs esam nevēgu liekulības pazemoti, bet ceļš ir viens un nekas to neaizēnos, ja sirds ir tīra. Cik gudri sirds ir nosaukta par kuģi, bet kuģim paredzēts stūrmanis. Vīrišķība dzimst no tīras sirds. To var salīdzināt ar rozi, kuras zieda jēga ir daudzajās ziedlapiņās, bet to noraušana sabojā pašu ziedu. Tāpēc sargājiet sirds patvērumu. Ir gudri apjēgt, ka tikai zieda valdonim ir pieeja visām ziedlapiņām.

369.

Vajag pārdzīvot to stundu, ko sauc par “Sliekšņa Pūķi.” Mēs šo stundu dēvējam par Priekškara Pārraušanu.” Tā Mēs atzīmējam, kad tumsa nodomājusi pārraut priekškaru, bet patiesībā tikai atver tāles. Bet vīrišķība nepieciešama, jo kur gan citādi izpaudīsies vīrišķības uzkrājums?

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

370.

Arī vīrišķību var iegūt tikai ar sirdi. Saprāta smadzeņu rievās var atrast spēku saprātīgu sadalījumu, bet vīrišķība, kas iet tiešu un mirdzošu ceļu, nevar mājot ārpus sirds; vērtējiet to pēc vīrišķības antipoda – bailēm; tās vispirms atbalsojas sirdī, tad no tumsas bēg uz ekstremitātēm. It visu īpašību mērs ir sirds.

371.

Nepārtrauksim uz priekšu virzīšanos, pat ja nomanīsim Valdoņu parasto taktiku. Neaizmirsīsim vajadzīgo skubu, pat ja dzirdēsīm Skolotāja rūkšanu. Kas gan pasacīs, kāds iemesls lauvas nākšanai aiz kalna! Ak, medniek, nenolaid bultu, iedomā, ka tīģeris jau nozudis, bet pieveic leopardu, jo tā tu iebiedēsi visus slepenos zvērus. Šķēps nav ceļams pret draugiem, bet gan pret ienaidniekiem. Nebūsim glēvi.

2. Smadzenes un sirds. Gudrība un intelekts.

372.

Dzīvojiet ar sirdi, attīstiet iecietību, augstsirdību, un jaunā apziņa jūsos nostiprināsies.

373.

Cik svēta ir pašaieliedzības drosme, kas atdara sirdi!

374.

Kāpēc tik daudz pārbaudījumu, ja sirds spēj veikt garīgo pārveidošanos? Atbilde vienkārša – sirds ir novārtā un dzīvē nelikta lietā. Tāpēc daudziem cilvēkiem nākas uzlabot apziņu pārbaudījumos. Pieņemot kalpotājus, jūs viņus vai nu pārbaudāt vai arī ticat viņu acīm. Tā arī sirds var pārliecinoši iedzirkstīties skatienā, bet prāts spēj pārvērst acis par alvas spulgām. Tāpēc pie katras iespējamības ieteiciet skatiena mirdzuma nozīmi.

375.

Gribas jēdzieniem jābūt stingri apzinātiem un norobežotiem. Smadzeņu griba ir Rietumu balsts, kamēr Austrumi palikuši sirds cietoksnī. Rietumu hipnotizētājs iedvesmojot pielieto gribu, sasprindzēdams kāju, roku un acu centrus, bet šī emanācija ne tik vien ātri tiek izsmelta, bet rada arī nogurumu, galvenais, iedarbojas tikai ļoti nelielā attālumā. Ar gribas sūtījumiem nav gūstama izplatījuma sasniegumi. Bet Austrumu sirdij nav vajadzīga kāju un roku saspringtība, viņa nekāpina bez vajadzības enerģiju, bet raida savas domas, telpas neierobežota. Sirds iedvesme kā dabīgais satiksmes kanāls, nekaitē ne iedvesmotājam, ne uztvērējam. Rietumu metode arvien nomanāma ārēji, bet Austrumu manipulācijā nav nekā ārēja, gluži otrādi, iedvesmotājs pat neskatās uz saņēmēju, jo tā attēls ir viņa sirdī. Daudz neapšaubāmu priekšrocību sirds manipulācijā, bet šim nolūkam vispirms jāapjēdz sirds nozīme.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

Sirds varenais spēks pārspēj itin visu. Sirds spēj aptvert tālu notikumu jēgu. Sirds spēj lidot, nostiprinot vajadzīgos sakarus. Sirds spēj saskarties ar tālajām pasaulēm. Izmēģiniet to vienīgi ar gribas sūtījumu un jūs atskārtīsiet sirds gribas atšķirību.

376.

Ja arī izdosies pārliecināt cilvēkus, ka sirds piedalās žēlsirdībā, līdzietībā un mīlestībā, tad visas citas sirds sfēras paliks neizprastas. Vai gan runājot par kosmogoniju, prāts neizvirzīs tūkstots nezināmo? Un bez sirds drosmīguma šīs sarunas zaudēs augstāko robežas pakāpi. Tāpat arī, bez sirds līdzdalības jūs nevarat runāt par kādību, kas ir visas esamības pamatā. Prāts noliedzis kādību, bet jūs jau redzat, kā iztukšojas dzīve necienot kādību. Tikai sirds priecāsies par kādības patiesīgumu. Tālab izpratīsim kāpēc, pāri komplicētām aplēsēm, vienīgais glābiņš ir tikai sirds ceļš. Tikai sirds spēj pretoties nevaldāmai liesmai, izplatītās indes drausmām. Pie tam sirds apjēgšanas darbs jāiesāk jau no pirmajām pakāpēm, jo vakardiena novērsusies no sirds.

Arī tas nav peļams, jo tādējādi mēs iegūstam it kā jaunu dārgumu. Cilvēki tā mīl visu jauno un ir kārdinoši pēc integrālām sistēmām iemantot jaunu rotaļu sirdī. Bērni mīl rotaļas, kur tie līdzinās pieaugušajiem.

377.

Intelekts nav gudrība. Gudrība ir jūtziņa, intelekts ir saprāts. Gudrība izlemj tāpēc, ka šos lēmums jau sen ir apaugļojies.

Intelekts ir gudrības sliekšnis un kad tas uzasināts, tas saplūst sintēzes sfērā. Saprāts un speciālais prāts ir nākamās ēkas stūri. Cilvēks, kam ir speciālais prāts, spēj sagatavot sev spīdošu nākotni, bet viņš iemiesosies tik ilgi, kamēr prāts nepazaudēs specialitāti. Kad intelekts zaudē specialitāti, tad tas jau ir gudrs. Katra specialitāte paredzēta zemes apstākļiem. Gara sintēze atver visa sfēras. Garīgais spriedums uzkrāj izplatījuma psihisko enerģiju. Garīgais spriegums var ievest jebkurās astrāla sfērās.

378.

Vēl pasaka par sirdi. “Sanāca ļaudis, lai lielītos ar spēku: kāds rādīja muskuļu spēku, kāds lielījās ar plēsīga zvēra dresēšanu, kāds saskatīja spēku galvas kausa stiprumā, kāds cits kāju ātrumā – tā tika slavinātas visas ķermeņa daļas. Bet viens atcerējās sirdi, kas netika slavināta – cilvēki kļuva domīgi, ar ko gan varētu atzīmēt sirds spēku. Bet kāds, tikko ieradies, sacīja: “Jūs runājat par visādām sacensībām, bet aizmirsāt vienu, cilvēka sirdij tuvo – sacensību augstsirdībā. Lai jūsu zobi, dūres, galvas kausi nomierinās, bet mērojieties augstsirdībā. Tā paātrinās sirds ceļu uz Ugunīgo Pasauli. Jāatzīstas, ka ļaudis bija nesaprašanā, jo nezināja, kā parādīt augstsirdību. Tā mīlestība palika neapspiesta, tāpēc, ka spēku sacensība neatrada uz to pat vārtus. Patiesi, ja būs atrasta augstsirdība, tad arī mīlestība iededzinās sirds uguni.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

379.

Saka – akmeņkalim jākrauj tikai akmeņi, bet ja viņš spēj glābt cilvēku, vai gan viņam tas nav jādara? Pasaulē ir ne vien akmeņi, bet arī sirdis!

380.

Neskumstiet un iegaumējiet, ka “gara pasaulē viss iespējams”. Atcerieties nostāstu par Dgulnoru “Agni Jogā”. Un ja šī formula stingri apzināta, tad arī mistiskums, kas jūs pievelk, nevar zust. Jo mēs taču dzīvojam Bezrobežībā, un nedrīkst aizmirst šī jēdziena majestātisko nozīmi. Tāpēc vairāk uzticieties savai sirdij. Tā ir vienīgais mērogs visam un vienmēr.

3. Vērība, modrība, precizitāte

381.

Patiesais vērīgums ir atziņas pamats.

382.

Uzmanība palīdzēs saredzēt daudzus ārējos iespaidus, bet arī šāda tiekšanās uzkrājama ilgā pieredzē.

383.

Patiešām, zinot Sātana nodomus, modra uzmanība nav glēvulība. Pat milzis var kļūpt pār sīku graudiņu. Tā kaitētāji izmēģina visus līdzekļus, nebūdami pārliecināti, kurā vietā ļaunums neuzplauks. Šādā piemēslošanā ir tumsas panākumi. Cilvēki aizmirst, ka vajag būt uzmanīgiem. Ne vien kā tīģeris, bet ļaunprātība iezogas arī kā pelīte.

384.

Saudzīga attiecība pret visām parādībām – grūta pakāpe Atkārtoti jāuzsvaro par modrības saglabāšanu, lai apslēpto enerģiju neizmantotu ļaunprātīgi. Šai virzienā atrodam daudzi padomi. Mēdz būt norādījumi uz Mīlestību un daudzām citām īpašībām, bet tās jāapstiprina ar dzīvās enerģijas atskārsmi. Dzīves viņos nav viegli to paturēt prātā.

385.

Labvēlība ir viena no Augstākās Pasaules īpašībām, tādēļ katram savukārt jāprot izpaust šo īpašību visur, kur ir labuma dzirksts. Lai neaprimst meklēt šo svētdevu. Tā, atrodoties mūžīgā modrības sardzē, iespējams uzņemties kalpošanu Augstākai Pasaulei. Nevajag lepoties ar šādu izcilību. Īpaša augstprātība – nepieklājas, bet īpašs prieks – pieļaujams.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

386.

Varoņiem piedēvēja zināšanu, ka tie mana kā zāle aug. Vai ar to neprasīja augstākas novērošanas spējas?

387.

Neatstājiet itin neko bez ievēribas. Nevēribā ir daudzu nelaimju cēlonis. Ieteicu to saprast, ka pat dižākām parādībām ir tā niecīgākā redzamība. Fiziskie apmēri nenosaka parādībai kosmisko nozīmību. Labākais piemērs ir grauds. Sevišķi tagad norādām uz nepieciešamību cienīt daudzveidīgās parādības, kas pilda dzīvi. Vai Sūtnim noteikti jābūt milzim? Vai staram būtu vismaz jāaklina? Un nelāga būtu balss, kas padarītu kurlu. Kāds liels daudzums pēc izskata sīku parādību tagad iet pāri pasaulei. Jāasina vēriība. Kas pieradināsies uzmanīgi vērot niecīgo, tas sapratīs arī diženāko.

388.

“Proti notvert aiz astes vismazāko velnēnu un tas parādīs, kur slēpjas vislielākais” – šis senais ķīniešu sakāmvārds atgādina visniecīgāko sīkumu nozīmi galvenā atklāšanā. Patiešām, visrūpīgākais sīkums būs dižā varoņdarba labākā atslēga. Nepareizi domāt, ka sīkumi ir nenozīmīgi augšupejas ceļā. Pat vislieliskākie darbi balstījušies uz laikā paredzētiem sīkumiem. Cik vērtīgi iegaumē visus akmeņus tas, kas seko Skolotājam! Nekas viņam nepaiet garām neievērots. Tikai vājš mācekļis sacīs: “Skolotāj, es sajūsmā pārsitu sev degunu.” Tāda nesamērība tikai norādīs, cik tāls vēl mācekļis no modrības. Ķīniešu sakāmvārdam arī vēl cita nozīme. Vislielākais noziedznieks vislabāk uzzīmējams pie viņa izturēšanās visniecīgākajiem sīkumiem.

389.

Rēkšana pilda sfēras. Ikviens palīdziet noturēt līdzsvaru. Tumšo fronte izlieto līdzekļus, lai iespiestos mūsu rindās. Mēs nenogurstam aizrādīt, kāda vērtība vajadzīga visniecīgākajos sīkumos. Apgūstiet iemaņu, kā jāklausa un jāskatās. Sadzirdamas ne tikai tumšo viltības, bet arī zvani un pārējie kosmiskie signāli. Tā liecina par atmosfēras spriegumu, par Mūsu tuvumu un atgādina neaizmirst Hierarhiju. Nav jāsamulst, ja zvani un stīgas neskanēs skaļi, tam ir daudz iemeslu. Tos varētu tāpat sadzirdēt arī daži, kam vēl nav jāsadzird šie kaujas saucieni. Tāpēc tieši tagad piegriežu jūsu vērtību sīkumiem. Ļoti lietderīgi ir izpētīt šos mazos dabas elpas vilcienus. Ne tikai pielietošanai Dižajā Kaujā vien, šie novērojumi nepieciešami arī tālākā augšupejā.

390.

Uzmanības vingrinājumi ir Smalkās Pasaules novērošanas nosacījums. Visādiem līdzekļiem vajag attīstīt vērtību. Ir iespējams saklausīt un izsekot simfonijas vienu atsevišķu balsi, bet iespējams arī uztvert vienlaicīgi vairākas skalas. Tāpat lietderīgi ir uztvert klusuma skanēšanu. Daudz smalku balsu ir klusēšanai, un izsekot viņu ritmu nozīmē pietuvoties Smalkajai Pasaulei. Bet pētīt klusumu ir pamācoši iepazīt ikvienu

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

fiziskās iejaukšanās disonansi. Nav iespējams atrast labāku piemēru kā salīdzināt fizisko skaņu ar Smalko Pasauli. Tomēr tādi pati antitēze novērojama arī ožas sfērā. Bet šī kādība jau retāk attīstīta. Ja Smalkajā Pasaulē oža kalpo kā sava veida uztura līdzeklis, tad ir saprotams, ka fiziskajā pasaulē tā nav tik attīstīta. Protams, kā jūs jau esat ievērojuši, Smalkā Pasaule ir pilna smaržu. Jo augstāk, jo tās pilnīgākas. Bet zemākie slāņi pilni trūdēšanas. Atmiesotie, jo tie ilgi kavējas zemākos slāņos, iegūst trūdpilnu čaulu. Tālab ļoti derīgi ir jau dzīvē sagatavoties lidojumam augstākos slāņos.

391.

Vissarežģītākajam var tuvoties visvienkāršākajā ceļā, galvenais – vērība. Pat ļoti pieredzējuši novērotāji pazaudē to ikdienībā. Bet Augstākā Pasaule novēl mīlestību un atzinību. Kā gan citādi pāri blīvajiem nosacījumiem saskatīt smalkos simptomus?

392.

Kāds Jogs bija izdaudzināts par jokdari, jo nemanot pārvietoja mājās dažādus priekšmetus. Un kad vaicāja: “kādēļ?” Viņš atbildēja: “Vēroju, vai jūs neesat kļuvuši akli?” Tiešām, reti kāds ievēro apkārtējās pārmaiņas. Bet “Ērgļa Acs” pirmā pazīme ir – ievērot vismazākās pārmaiņas, jo no Acīm ir atkarīgas visa veselā vibrācijas.

393.

Kā jau tika parādīts, iespējams iedarboties uz augiem. Bet jāapbruņojas ar lielu pacietību, jo ikviena atmosfēriskā strāva var ietekmēt ugunīgās enerģijas pārraidi. Kurš gan var iedomāties, ka kosmiskais ķīmisms neiespaidos cilvēka organismu! Pareizi novērots, ka pat puķu smarža pārmainās zem kosmiskās strāvas spiediena. Nebrīnieties, ka visa Daba atbilst tam, ko cilvēks nevēlas ievērot. Apziņas izsmalcinātība izpaužas vispirms apkārtnes novērošanā.

394.

Beidzot, vai jūs esat iemācījušies priecāties par šķēršļiem? Vai Mēs varam būt pārliecināti, ka šķietamais šķērslis desmitkārt pavairo jūsu attapību? Vai Mēs varam apstiprināt jūs par kareivjiem uzvarētājiem? Vai Mēs varam sūtīt jums palīdzības bultu, zinādami, ka jūs to uztversit lidojumā? Vai Mēs varam kopā ar jums izrunāt Jaunās Pasaules vārdu? Vai Mēs varam saprast, ka radīšanas skaistuma vārdā ir sadedzinātas novecojušā drānas? Vai Pasaules Māte var uzticēt jūsu sardzei Gaismas Audumu? Vai Lauva var doties jums palīgā? Vai gaisma var apgaismot jūsu taku? Uzvara klauvē. Beidzot, vai jūs protat doto Mācību attiecināt uz sevi? Vai varam uzticēt jums zīmes nēsāšanu? Vai varam galvot par jūsu vērīgumu? Vai Mēs varam radīt jūsu pašizpratnes balstu? Vai Mēs varam priecāties par jūsu ceļa nemainību? Vai Pasaules Māte var nosaukt jūs par taisnīgiem? Vai “Lauva” var tapt par jūsu mājas sargu? Vai Gaisma var izlieties uz jaunām kāpām? Atslēdziet savas durvis!!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

395.

Pacietības ceļu mēģina saprast kā panešanu. Bet šāda izpratne būs nepietiekama, jo pazemina enerģijas nozīmi. Tikai tāds cilvēks, kurš zina, ka gudrāk ir savu spēku likt lietā nevis šodien, bet rīt, - būs lietderīgā ceļa atskārtējs. Viņš nav pacietējs, bet tas, kas saprot lietderību. Tāpēc tik svarīgi ir attīrīt daudzu nosaukumu jēgu. Katrs vārds jau rada noteiktu noskaņojumu. Bet ja nosaukums neprecīzs, tad priecāšanās vietā var iznākt bēdāšanās un otrādi. Precizitāte vajadzīga visā pasaulē. Katrs psihiskās enerģijas mēģinājums apstiprina, ka galvenie nosacījumi – domas precizitāte un īsums – dos labākas sekas.

396.

Visa sākums – Disciplīna.

397.

Varat saprast gara disciplīnu kā spārnus. Kas sapratīs gara disciplīnu kā topošo pasaulu atblāzmu, tas jau ir gatavs. Vēl vaicās: “Kāpēc ceļa sākumā tiek dots daudz patīkama un daudz tiek piedots?” – Tāpēc, ka sākumā uzliesmo visas uguns un aicinātais iet līdzī lāpai. No viņa paša atkarājas izvēlēties savas uguns kvalitāti.

Kas ir izpratījis gara disciplīnu, tas sapratīs arī kā uguns jāizlabo un nonāks pie Vispārības Labuma kooperācijas.

Ceļa gals var tikt apgaismots ar Vispārības Labuma tūkstoš ugunīm. Šis tūkstoš uguns aizdegs auras varavīksni. Lūk, kāpēc gara disciplīna ir spārni!

398.

Reiz kāds skolnieks ievēroja, ka Skolotājs sarunājās ar garāmgājēju strēlnieku. Skolnieks vēlāk izbrīnā jautāja: “Kāda gan nozīme varēja būt šādai sarunai?”

Skolotājs sacīja: “Es jautāju viņam, kā viņš gatavo izturīgu loku un kā ķer mērķi? Vienmēr der padomāt par izturību, precizitāti un prasmi.”

399.

Visi eksperimenti ar psihisko enerģiju sekmē disciplīnu. Disciplīnu nepieciešams atzīt par glābēju ritmu. Visnozīmīgākos eksperimentus var pamest bez ievērības. Kaut ko, kas jau sācies, var pārtraukt. Jebkura varmācība pret psihisko enerģiju ir pretdabiska. Atsauksim atmiņā eksperimentus ar fotouzņēmumiem. Ja pirmais uzņēmums nav izdevies, tad nedisciplinēta apziņa jau ir vilusies cerībās. Bet vilšanās stāvoklī nav iespējami nekādi eksperimenti. Daudzi apstākļi var traucēt eksperimentu pirmos soļus. Mazdūšība uzvedinās uz domām, ka pētījumus nevajag turpināt. Bailes parādīties smieklīgam var izjaukt visnoderīgākos novērojumus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

8.nodaļa: Cildenās īpašības

400.

Ne jau nejauši runāju par Kalpošanas apzināšanos, proti, šī apziņa iznīcina atmosfēras parastību un dod saskaņu uzdevuma veikšanai. Var ārstēt nervus ar disciplīnu, bet kalpošanas apzināšanās ir vislabākā disciplīna.

Ugunij vajadzīga piesardzība. Šī īpašība jāattīsta un kalpošana ir modrības mērs. Kā ziedlapiņas aizveras un nokarājas no rupja pieskāriena, tā aizveras aizsardzības lotoss, kad nikni draudi satricina izplatījumu. Kā rūpīgs strādnieks aicinu līdzstrādniekus dārguma nešanai.

401.

Mēs nosodām katru nokavēšanos. Nenokavēšanos var panākt ar divu ārēju dzīves īpatnību palīdzību – darba precizitāti un modrību. Darba precizitāte jāattīsta katram darbiniekam.

Pilnīga acumirkļa uzmanības pievēršana atļauj kristalizēt katru darba mirkli. Sevi disciplinējot ir iespējams sasniegt katras domas skaidru sadalīšanu. Tuklu zaķīšu lēcieni neder. Līdzās precizitātei atrodas mūžam vērtīgā modrība. Ne pagrimušo gudrinieku aukstais padoms: “Nebrīnieties ne par ko!”, bet liesmainais aicinājums – “Esi redzīgs!” Tāds spriegums nav savilkta virve, kas gatava trūkt, bet apdomības varavīksne.

Nav jādomā, ka modrība var padarīt cilvēku aukstu un nošķirtu. Kareivis sardzē pilns iespēju gaismas. Tiesa, viņš nebrīnās ne par ko, jo paredz jaunu iespēju dzimšanu.

Kad jūs izsaucaties – “vienmēr gatavs” – jūs jau it kā sekojat Mūsu aicinājumam. Tas, kurš vienmēr gatavs, spēj pārdzīvot visas sprieguma ugunis.

Dienu un nakti Mūsu līdzstrādnieki gatavi visam Kosma liesmojumam. Un gatavībā tie dienā paies garām neredzami un naktī atradīs mirdzošo ceļu. Nekas nesatrauks, kad būsīt pastāvīgi satraucāmi. Meklētāja daba neļauj kuģiem iesalt.

Mēs nosodām nokavēšanos.

402.

Droši vien jautās, cik tālu spēj iedarboties doma? Acumirkli, bet tā jāuztver kā gaidīta. Vajag prast saglabāt šīs gaidas pat kāpinātā darbā. Nevar aizmirst šādu iespēju pat visai būtībai tiecoties uz iemīļoto nozari. Gatavība ir īstenā vīrišķība.